

Dert Çeke Çeke

— zaza mahsun · 30 Ocak 2022

Dünyaya bebek olarak gelirsin
Yerlerde sürünerek yürümeyi öğrenirsin
Yavaş yavaş konuşmaya başlarsın
Büyümeye yakın yürümeyi öğrenirsin
Çocukken hayat şartların zor olduğunu anlayamazsın
Taki ergenlik çağına gelene kadar
Seversin delicesine çocukluk aşkına kavuşamasın
Birgün gelecek diye yolunu gözlersin
Ah şu fakirlik olmayaydı
Çocukluk aşkına kavuşurduk

Çocukluk aşkımız
Gece gündüz gibi
Yolumuz çok uzun
Kalem gibi süslü olmadık
Sadece karalandık
Defter gibi kendi mutluluğumuzu yazamadık çizemedik
Kitap gibi yaşadıklarımızı okumadılar
Sadece kendi kitabımızı kendimiz okuduk

Hayat kimine sosyete
Süslü püslü
Hayat kimine acı hüsrana ayrılık demektir
Kimine ise ölümdür mezardır
Yaşam kimine zenginlik sefasıdır
Kimine ise fakirlik sürgünüdür
Yaşam öyle bir yaşam ki
İçerisi hep ölüm acılarıyla doludur

Dünya öyle bir dünya ki
Nice çınarlar yok olup gidiyorlar
Aşk meşk boştur
Aşk acısı diyen bişey yoktur
Asıl acı sevdiklerini mezara gömdüklerinde
Acı,acı demektir

Ölümün mekanı yeri saati
Günü belli değil
Saati dolan vakti gelince
Sonsuzluklara gömülür

Dert çeke çeke
Başımızda saçlar kalmadı
Saçlarımız döküldü kel olduk
Ölüm ayrılıklarını yaşamaktan
Sabır yapraklarımız döküldü

Zaz mahsun Tuğrul